

1959-01-15

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvad Lisbeths mor hed.
Esther og Doktoren er også ukendte.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens
bagside

Modtagersted:

Hareskov St., Bakkevej 10

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Omtalte personer:

Holger -

Chi-yun Eskelund

Karl Eskelund

Adam Goldschmidt

Ina Goldschmidt

Sigrid -, Hareskov

Carl Hermansen

Adolph Larsen

Janna Schou

Alfred Thygesen

Rigmor Thygesen

Lisbet Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB2638

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en
efterkommer af Astrid Warberg-
Goldschmidt

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

17' jan. 1959

besv. 19' jan "

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 10

Hareskov St

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St. Fyen.

[I brevet:]

Lindøgaard

15-1-1959

Kære lille Dis!

Du kan tro, jeg var glad ved dit knippellange Brev, ikke fordi det jo var særlig blomsterfyldt, men fordi du havde lukket op for Slusen, og jeg er saa sikker paa, [”paa” indsat over linjen] at det er en lille Hjælp til at bedre Sindet; det bliver mere henad et Kompleks, hvis man altid gaar alene med Tankerne. Jeg tror ogsaa, det vilde være bedre, hvis du talte med flere om det – Børnene? Doktoren? Holger og Sigrid synes jo at være gaaet helt ud af Billedet. At det vilde hjælpe dig at opsøge dine Hareskov-Bekendte naar Vejrliget er til det, siger jo sig selv, men vi Søstre har jo altid været lidt sære paa det Punkt – at gaa paa Visit.

At en saa forfærdelig Ensomhed som din – ikke at se et Menneske i dagevis, er jo indlysende maa være svært at tage, saa helt unaturligt som det er, og det falder mig ikke ind, at komme med den Slags banale Trøstensord, som Folk er saa tilbøjelige til at komme med, og som irriterer èn over alle Brædder: Aa, jamen nu skal De se, nu hjælper det nok, naar vi faar Foraar, eller jamen De har dog Deres Børn at leve for eller andet Pladder. Derfor siger jeg ogsaa altid til Folk, naar de spørger til mit Helbred, at jeg ar det udmærket, selv om det er en halv Løgn, for jeg kan ikke udholde deres banale Trøstensord.

Hvis Børnene vidste lidt om, hvor din Ensomhed piner dig, vilde de vist komme lidt oftere og det synes jeg ikke man behøver at kalde Medlidenhed; du vilde maaske oven i Købet gøre dem en Glæde, for der er nu altid noget af en Glæde i at yde noget, at hjælpe sine Medmennesker, enten det saa er sine Forældre eller andre.

Om 1½ Maaned gaar vi ind i Foraaret, og det betyder nu noget for os alle, naar vi følger den herlige Spiringstid; allerede nu har vi det tiltagende Lys, som hvert Aar volder mig saa stor Glæde – og mange med mig.

Jeg læste saadan en henrivende Kronik forleden af Carl Hermansen, som han kalder Vintersang, og hvori han priser Vinteren og gør opmærksom paa dens Skønhed, siger endog: "Skøn paa den, mens De har den." Det var Vand paa min Mølle, jeg kan ikke forstaa Folks Hysten over den lange lange Vinter - - naa, jeg ved ikke, hvordan jeg kom ind paa det; det jeg vilde skrive om var jo, at "nu er Solen vendt og kommer med den lyse Dag tilbage" Det hjælper selvfølgelig ikke paa dine mennesketomme Dage, men kan maaske lysne lidt op i Sindet.

Hvordan gik det med dit store arbejde med Brevene fra den Dame, hvis Navn jeg naturligvis ikke kan huske. Du maatte jo holde op med dem, da du blev syg. Tog du saa fat igen, da det bedredes?

En anden Ting, jeg gerne vil vide er, om de to søde Kinesere er i Hareskov p.T. og om du ser dem af og til.

Jeg var kommen i Tanker om "Esther"; jeg gik den nærliggende Vej at tænke paa hendes Navn

2

skrevet med din Haandskrift - og saa kom det. Bare det vil gaa igennem lidt snart med den Invaliderente, man hører af og til at det er saa langsommeligt.

Du spørger til "min Dag." Den er meget hurtig beskrevet. Jeg staar op omkring ved 9½ Tiden, efter at have faaet Te paa Sengen af den gode Agrar, ordner Mave og Paaklædning, laver mig en Kop Te af Brændenælder - der er jo en Mulighed for at den vil hjælpe paa min nye Gigt i Hænderne, Knæet er vel for gammelt, naar det kan hjælpe andre, og jeg har en vis Tro paa gamle Husraad. Man faar det paa Apotekerne. - Saa sætter jeg mig i min Stol, og der sidder jeg til ved 10 Tiden om Aftenen, hvor jeg gaar i Seng og af og til sover med det samme - dog sjældent. Lisbeth er Datter af Dalles Kones Søster. Hendes Bedstemor var den Fru Petersen, som ½ Aar boede hos os i Kærbyhus, og som jeg den Gang snakkede saa meget om, fordi hun var noget af en Personlighed og saa overordentlig tiltalende. De boede nedenunder, og jeg syntes aldrig den store Stue med Havedøren havde været saa smuk som i hendes Tid. Manden var lidt af en Sut. Rigmor, Dalles Kone, havde arvet saa meget fra hende mens Lisbeths Mor - altsaa Rigmors Søster ikke er nær saa gæv. Hvordan Lisbeth selv er, kan jeg endnu ikke rigtig dømme om; hun er meget alvorlig og faatalende. Manse priser hende i høje Toner, Lauritz synes saa udmærket om hende, saa jeg haaber deres Dom vil holde. Der er endnu intet nyt om Skilsmissen, Manden vil jo ikke svare Sagføreren paa hans Henvendelser og han - Sagf. - vil ikke have, at hun maa flytte herud, hvad der jo var det naturligste det maa vel saa skade Sagen.

Hvor var det interessant, hvad du skrev om Aand. Tænk den sære kristne Kirke "afskaffede" Aanden; ja, der er meget pudsigt til. Jeg maa nu indrømme, at jeg har lidt ondt ved et skarpt Skel mellem Sjæl og Aand, ligesom jeg altid har ondt ved at slaa noget fast paa de Omraader. Hvis det kan siges, at jeg har nogen "Tro" saa er den meget svævende. Det staar for mig som om den Aand, Kraft, Magt som vi kalder Gud, maa være – ja for det første ubestridelig, det er jo kun logisk – men altsaa være noget saa ophøjet og af et saa helt anden Format, af en helt anden Art, liggende over Menneskers Begreber, saa baade Tankers ["s" sidst i ordet overstreget] og Tale kommer til Kort, saa vi slet ikke kan finde Udtryk for Gud. Det ved jeg nok at saa mange andre kan, f. Eks. har de kristne jo ligefrem telefonisk Forbindelse med det høje ukendte. (Udtrykket tel. Forb. er el ["el" overstreget] laant)

Nu passer de desværre til Middag og jeg vil gerne have dette af Sted i Dag. Lige nu kom Manse herind og fortalte, at nu har Lisbeths Mand skrevet under, saa nu begynder der altsaa at komme Skred i det. Gudskelov!

Hvis det ikke er for meget at forlange, vilde jeg jo gerne høre lidt snart fra dig, men nu er du vel i Gang med Dotorbogen. Tænk at den søde Janna sendte mig Cerutter, fordi hun syntes, jeg havde sendt for mange Penge. Hun skrev; det var en Glæde, hun havde gjort sig!! Tusinde Hilsner fra din Junge.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

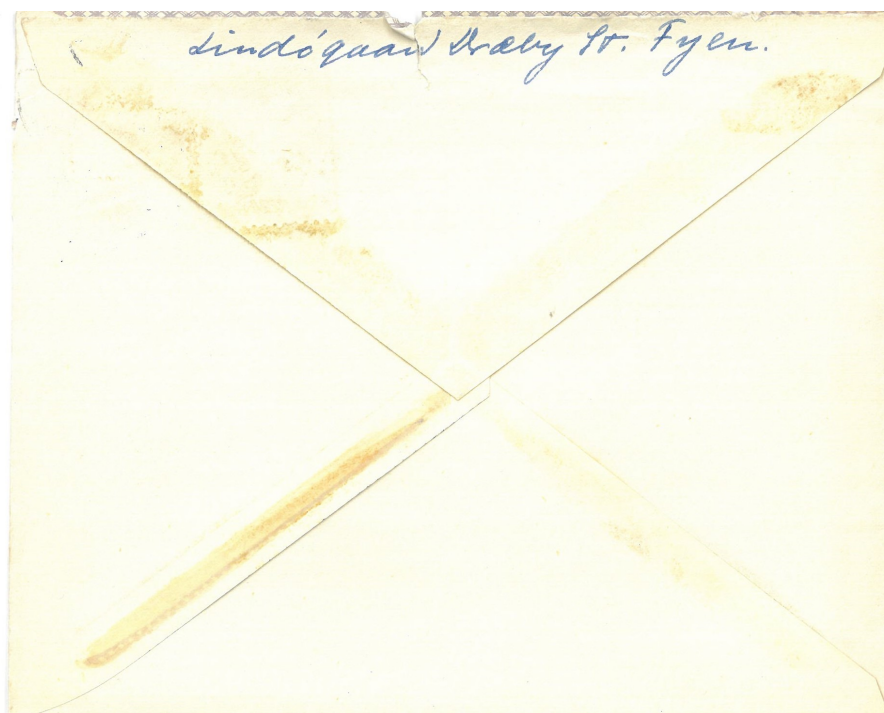
17' jan. 1959.
bess. 19' jan. "

Fru A. Warburg Müller

Bakkevej 10

Harekøvs St

Lindøgaard
15-1-1969

Skære lille sis!

Du kan tro, j' var glad mit dit knippellange
Brev, ikke fordi det jo var særlig blomstfyldt,
men fordi du havde lukket op for sløven,
og j' er saa sikker, ^{ja} at det er en lille hjælp til
at bedre fundet, det bliver mere bevidst et
kompleks, hvis man altit gaar alene med
Tankerne. j' tror ogsaa, det vilde være bedre,
hvis du talte mit flere om det - Børnen?
Doktorer? Halger og Sigrit synes jo at være
gaet helt ind af Billedet. At det vilde
hjælpe dig at opvåge dine Hælskes-Beholdt
naar Vejrliget er til det, siger jo sig selv, men
vi tørre lidt jo altit vedet lidt sære ja
det Punkt - at gaa paa Vind.

At en saa forfærdelig Emsandhed som din
- ikke at se et Menneske i dagens, er jo
indlysende maaske være sundt at tage, saa
hell end naturligt som det er, og det falder
mig ikke ind at komme mit den Slags
banale Trøstensord, som Falk er saa tilbøjelig
til at komme mit, og som irriterer
in over alle Pladder: Na, jamen mit skal
de se, mit hjælper det sæk, naar vi faar
Falk, eller jamen de har dog deres Børn at
leve for eller andet Pladder. Derfor siger j'
og saa altit til Falk, naar de spørger til
mit Helvet, at j' har det undvirket, selv
om det er en halv Lign, for j' kan ikke til-
holde deres banale Trøstensord.!

Hvis Børnene vidste lidt om, hvor din Emsan-
het pinee dig, vilde de vist nokme lidt afløse
og det synes j ikke man behøver at kalde
Medlidenshet, saa skulde man jo kalde al
Hjælp Medlidenshet; du vilde maaske oveni
kaldet give dem en Glæde, for der er nu al-
tid noget af en Glæde i at yde noget, at
hjælpe sine Medmennesker, enten det saa
er sine Forældre eller andre.

Om 1/2 Maaned gaar vi ind i Foraaret, og da
betyder nu noget for os alle, naar vi følger
den herlige Springetid; allene nu har
vi det tiltagende Lys, som hvert Aar vækker
mig saa stor Glæde og mange mit mig.
Ji lade saadan en herlige Kromis for-
leden af Carl Hermannsen, som han kalder
Vintersang, og hvor han priser Vinterens og
gir opmæksomhed paa dens Skønhed, stige end-
og: "Skøn paa den, mens de har den: Det var
Gæld paa min Mølle, j kan ikke forstaa
Folks Hylen over den lange lange Vinter --
naa, j vet ikke, hvordan j kom ind paa det,
det j vilde skrive om var jo, ad nu er talen
nuet og kommer mit den Lys og tilbage.
Det lydelige selvfølgelig ikke paa dine men-
sketomme Dage, men kan maaske lygne
lidt og i Sindet.

Hvordan gik det med dit store Arbejde
med Brevene fra den Dame, hvis Navn
j naturligvis ikke kan huske. Du maatte
jo holde op med dem, da du blev syg. For
du kan jst igen, da det bedredes?
En anden Ting, j gerne vil vide er, om de
to store Rensere er i Hænder p. I. og om de
ser dem af og til.

Ji var kommen i Tanker om "Esther"; j gik
den udeligt Vejrat hante fra hendes Navn

2 skrevet med din Haandskrift - og saa kon-
det. Bare det sig gaa igennem lidt snart
med den Invalides Konte, man hørte af og til
at det er saa langsomt.

Da spørge til "min Dag": den er meget hurtigt
beskrevet. J. staaer ogsaa omkring ved 9½ Tiden,
efter at have faaet Te paa Sengen af den
gode Agnes, ordnet Maaltid og Paabladning,
saaer mig en Kog. Te af Brandevædder - der
er jo en Mulighed for at den vil hjælpe paa
min nye Bist i Hænderne, Kuddet er vel
for gammelt, naar det kan hjælpe andre,
og J. kan en vis Tid paa gamle Hænder. Man
faar det paa Apotekerne. - Saa sæt jeg mig
i min Stol, og der sidder J. til ved 10 Tiden
om Aftenen, hvor J. gaar i Seng og af og til
søver med det samme - dog Godebend.

Lisbet er Datter af Halle Rones Søster.
Hendes Bedstemor var den Fri Petersen, som
½ har boet hos os i Rædelyst, og som J. den
Gang snakker saa meget om, fordi hun
var meget af en Personlighed og saa overordent-
lig tilkaldt. De boede vedensvædder, og J.
synes aldrig den store Skue med Hovedbrø-
have ud til saa smukt som i hundrede Tid.
Manden var lidt af en Læst. Rigmor,
Halle Rone, har arvet saa meget fra hendes
mens Lisbettes Mor - altsaa Rigmons Søster
ikke er inde saa gær. Hvordan Lisbettes
selv er, kan J. endnu ikke sig til domme om;
hun er meget alvorlig og faa tænde.
Manne priser hende i Løj. Toner, da hun
synes saa udmærket om hende, saa J.
haaber deres Son vil holde. Den er endnu
indet nyt om Skilmissen, Manden vil jo

ikke svare Sagjöreren paa hans Henvendelse
og han - sagf. - vil ikke have, at Liden maa
flytte herud, hvad du jo var det naturligt,
det maa vel saa skade Sagen.

Hvor var det interessant, hvad du skree
om Aand. Tank den sære Kristne Kirke
afskaffet Aanden; ja, den er meget fræk,
til. j. man nu indrømme, at j. Liden lidt
ordt net et skarpt Skel mellem Sjæl og
Aand, ligesom j. allet har ordt net at
slaa noget fast paa de Aarvaader. Hvis
det kan siges, at j. har noget "Tro" saa er
den meget sunderlig. Det staaer for mig
som om den Kraft, Kraft, Mægt som vi
kæder Gut, maa være - ja for det første
uhestredelig, det er jo Keim Logik - men
altsaa være noget saa oplyst og af et
saa helt andet Formaat, af en helt anden
Art, liggende oven mennesken Begreber,
saa haab Tanker og Tale kommer til
Kord, saa vi slet ikke kan finde Udtryk
for Gut. Det net j. nok at saa mange andre
Kor, f. Eks. har de kristne jo lige frem tele-
fonisk Forbindelse med det høje, ukendte.
(Udtryk skel til. Forb. er et Laand)

Mit passer du de andre til Middag
og j. vil gerne have dette af Skat i dag.
Lige nu kom manne serind og fortalte, at mit
man vis ueths manul skrevet Liden, saa mit
begynder den altsaa vi kommer Skat i det
Landsklov!

Hvis det ikke er formuet at forlange, siede
j. jo gerne atre lidt Skat fra dig, mine Liden
er du vel i Gang med Doktor vogn. Tank at den
køl panna seadli mig berubler, fordi Liden syntes,
j. haade sent for mange Penge. Hvis skree, det
var en Glæde, Liden haad gjort os !!

Tusindt til, nei fra den Jente.